

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

17 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție  
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,  
Ion Guzun,

judecînd în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2014, declarate de procuror, de partea vătămată Olga Vdovici, de avocații Vasile Albu și Ion Dodon, în privința inculpatelor

*Vornicescu Tatiana Grigore, născută la 27 aprilie 1988, originară și locuitoare a s. Zîmbreni, r-nul Ialoveni, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;*

*Munteanu Agafia Stipan, născută la 18 martie 1956, originară și locuitoare a s. Zîmbreni, r-nul Ialoveni, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;*

*Mustea Anastasia Constantin, născută la 07 martie 1989, originară și locuitoare a mun. Chișinău, str. Cojocarilor 6, ap. 9, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.*

*în instanța de fond:  
instanța de apel  
instanța de recurs:*

*Termenul de examinare a cauzei  
27 septembrie 2012 – 30 mai 2013,  
25 iunie 2013 – 17 octombrie 2014,  
12 decembrie 2014 – 17 martie 2015.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 mai 2013, Vornicescu Tatiana a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5), 79 Cod penal la 5 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de răspunderea materială pe un termen de 3 ani, în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de răspunderea materială pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar

pentru femei, începînd cu 30 mai 2013, incluzînd în termenul executat al pedepsei timpul deținerii sub arest de la **11 mai 2012** pînă la 30 mai 2013.

Munteanu Agafia a fost condamnată în baza art. 361 alin. (2) lit. b), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Mustea Anastasia a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

De la Vornicescu T. s-a încasat prejudiciul material în beneficiul părților vătămate Paladi G. - 9250 euro și Vdovici O. - 20.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Vdovici O. privind încasarea prejudiciului moral de la Munteanu A. a fost lăsată fără examinare.

**2.** În fapt, instanța de fond a constatat că la 23 februarie 2012, Vornicescu T., avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane cu însușirea lor ulterioară, aflîndu-se la notarul privat Golubciuc O., cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 65 ap. 9, s-a prezentat drept proprietara apartamentului 9, str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău, care aparținea cu drept de proprietate lui Mustea A., și prin înșelăciune și abuz de încredere a încheiat cu Paladi G. contractul de vînzare-cumpărare nr. 1616, conform cărui Mustea A. a vîndut, iar Paladi G. a cumpărat apartamentul nr. 9 din str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău.

Ulterior, la 05.03., contractul de vînzare-cumpărare nominalizat a fost reziliat de către părți, apartamentul trecînd în proprietatea lui Mustea A. În urma tranzacției, Paladi G. a transmis lui Vornicescu T. 9250 euro, care ulterior au fost însușiți de către ultima, cauzînd părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 9250 euro.

Tot ea, în perioada de timp 13.04.2012 - 03.05.2012, aflîndu-se în apartamentul 98, str. Ismail 86, mun. Chișinău, ce aparține lui Vdovici O., în scopul vînzării apartamentului nr. 66 din str. Ismail 100/2, mun. Chișinău și retragerea banilor de pe contul părții vătămate Vdovici O., deschis în BC „Banca de Economii” SA, pe ascuns a sustras documentele ce aparțineau ultimei și anume: certificatul de deces pe numele lui Vdovici Dmitrii, procură nr. 65 AA 4 nr. 1-1455 din numele lui Vdovici O. în interesele lui Mazureț L., certificatul de moștenitor testamentar pe numele lui Vdovici O., cu nr. 148 din 14.01.2009, copia buletinului de identitate pe numele lui Vdovici O., copia testamentului nr. 4965 din 20.07.2005, din numele lui Vdovici D., certificatul cu privire la dreptul de proprietate asupra cotei-părți din proprietatea comună în devălmășie, nr. 11271 din 26.12.2008, carnetul de economii a BC „Banca de Economii” SA pe numele lui Vdovici O., pașaportul pe nume lui Mazureț L., seria XVIII-BEM nr. 681787, ul cu seria și numărul B07031131 pe numele lui Vdovici O., eliberat la 17.07.2010, testamentul nr. 4964 din 2005 din numele lui Vdovici O., pe numele lui Mazureț L., procura nr. 1-1497 din 2008 din numele lui Mazureț L., pe numele lui Vdovici O., copia adeverinței de deces nr. 2501 pe numele lui Vdovici D. și un certificat cu privire la valoarea bunului din str. Ismail 86, eliberat pe numele lui Vdovici D.

Tot ea, la 03 mai 2012, știind cu certitudine că cet. Vdovici O. nu i-a acordat dreptul de a-i reprezenta interesele prin procură, a instigat-o pe Munteanu A. și ambele s-au prezentat la Biroul notarial din str. Ismail 31, mun. Chișinău, unde prin inducerea în eroare a notarului public A. Șendilă precum că Munteanu A. este Vdovici O.,

Munteanu A. a semnat în procurile cu nr. 1650 și nr. 1651, din 03 mai 2012, în numele lui Vdovici O.

Tot ea, la 03 mai 2012, avînd carnetul de economii a BC „Banca de Economii” SA pe numele lui Vdovici O., care l-a sustras din apartamentul ultimei, din str. Ismail 86, ap. 98, mun. Chișinău, prin înșelăciune și știind cu certitudine că Vdovici O. nu i-a acordat dreptul de a-i reprezenta interesele prin procură pentru ridicarea sumelor bănești de pe contul ultimei, a prezentat la BC „Banca de Economii” SA carnetul de economii menționat și procura falsă nr. 1651 din 03 mai 2012, în baza căror și fără acordul lui Vdovici O., a sustras de pe contul nr. 34/244 sumă de 20.000 lei, cauzînd părții vătămate Vdovici O. o pagubă materială în mărime de 20.000 lei.

Tot ea, într-u realizarea scopului de dobîndire ilicită a bunurilor altei personae prin înșelăciune și abuz de încredere, i-a comunicat lui Țugui N. că Vdovici O. i-a încredințat să-i vîndă apartamentul nr. 66, str. Ismail 100/2, mun. Chișinău, ce valorează 35.000 euro, ce conform cursului valutar al BNM din 03.05.2012 constituie 539.045 lei, în baza procurii false nr. 1650 din 03 mai 2012. Primind arvună, s-au înțeles de a se întîlni pe 11 mai 2012 pentru a încheia contractul de vînzare-cumpărare a apartamentului menționat, însă Vornicescu T. a fost reținută de către colaboratorii de poliție.

Prin acțiunile sale, Vornicescu T. a cauzat un prejudiciu material în proporții deosebit de mari părții vătămate Vdovici O., în valoare de 559.045 lei.

Tot ea, la 03 mai 2012, avînd scopul înlesnirii sustragerii prin înșelăciune a apartamentului nr. 98, str. Ismail 86, mun. Chișinău și ridicarea sumelor bănești de pe contul lui Vdovici O., știind cu certitudine că ultima nu i-a acordat dreptul de a-i reprezenta interesele prin procură, a instigat-o pe cet. Munteanu A. și ambele s-au prezentat la Biroul notarial din mun. Chișinău, str. Ismail 31, unde prin inducerea în eroare a notarului public A. Șendilă precum că Munteanu A. este Vdovici O., Munteanu A. a semnat în procurile sub nr. 1650 și nr. 1651, din 03 mai 2012, din numele lui Vdovici O.

Tot ea, la 10 mai 2012, aflîndu-se în apartamentul nr. 60, str. Anestiade 8, mun. Chișinău, a sustras televizorul de model „Samsung LCD”, la prețul de 10.000 lei, cauzînd părții vătămate Jurjiu O. o pagubă materială considerabilă în sumă de 10.000 lei.

Inculpata Munteanu A., la 03 mai 2012, fiind instigată de către Vornicescu T. pentru semnarea unor procuri în locul lui Vdovici O., ambele s-au prezentat la Biroul notarial din str. Ismail 31, mun. Chișinău, unde prin inducerea în eroare a notarului public Șendilă A. precum că Munteanu A. este Vdovici O., Munteanu A. a semnat în procurile cu nr. 1650 și nr. 1651, din 03 mai 2012, din numele lui Vdovici O. Conform raportului de expertiză nr. 329 din 08.06.2012 și a raportului de expertiză nr. 285 din 15.05.2012 s-a stabilit că inscripția manuscrisă din numele lui Vdovici O. în procura nr. 1650 și nr. 1651 a fost executată de către Munteanu A.

Inculpata Vornicescu T. a recunoscut vina parțial relatînd că Munteanu A. a semnat în biroul notarului 2 procuri, pe numele ei, în locul lui Vdovici O. După, a mers la Banca de Economii și a scos de pe contul lui Vdovici O. suma de 20.000 lei. A luat de la Țugui N. arvonă 3000 euro pentru apartamentul 66 din str. Izmail 100/2, știind că acesta aparținea lui Vdovici O. A închiriat apartamentul de la Jurjiu O. în care se afla numai un televizor, însă Olga a spus la poliție că erau două televizoare. Contractul de

vînzare-cumpărare a apartamentului nr. 9 din str. Cojocarilor 6, încheiat între Mustea A. și Paladi G., a fost semnat de ea fără a avea asemenea împuterniciri, dar în acel moment a contactat-o la telefon pe Mustea A. și aceasta a dat acordul ca ea să semneze contractul de vînzare-cumpărare. Recipisa în care este indicat că Mustea A. a primit de la Paladi G. 21.250 euro a fost scrisă tot de ea, personal, în biroul notarului. Regretă de cele comise, solicitînd să nu fie pedepsită aspru.

Inculpata Munteanu A. a recunoscut vina, relatînd că la rugămintea lui Vornicescu T., s-a prezentat notarului ca Vdovici O., i-a prezentat buletinul pe numele ultimii, pe acre I la dat Vornicescu T. și a semnat procurile din numele lui Vdovici O. Apoi au mers la bancă, în care Vornicescu T. a intrat cu procurile.

Vinovăția inculpatelor Vornicescu T. și Munteanu A. este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Vdovici O. a relatat că locuiește pe str. Izmail 86, ap. 98, mun. Chișinău. Pe 09 aprilie 2012, Vornicescu T. a închiriat o odaie din acest apartament, dar a locuit doar trei zile și i-a sustras cartea de economii, cît și toate documentele personale. Ea nu i-a acordat inculpatei careva împuterniciri și procuri.

Partea vătămată Jurjiu O. a declarat că i-a oferit lui Vornicescu T. în chirie ap. 60 din str. Anestiadi 8, mun. Chișinău. Peste 5 zile ultima a dispărut sustrăgînd din locuință televizorul „Plasma Samsung”, la prețul de 10.000 lei. Televizorul i-a fost restituit, iar suma de 10.000 lei pentru ea este una considerabilă.

Partea vătămată Paladi G. a relatat că a întocmit în biroul notarului contractul de vînzare-cumpărare a locuinței lui Mustea A. cu Vornicescu T. După încheierea contractului i-a dat lui Vornicescu T. 9250 euro. Restul sumei de 12.000 euro i-a dat lui Belescu V. ca să-i transmită lui Vornicescu T. Cu Vornicescu T. și Mustea A s-a întîlnit la CP Rîșcani, convenind să rezilieze contractul dacă îi vor restitui banii, ca să nu se deschidă dosar penal pe ele. Contractul a fost reziliat, dar pînă în prezent banii nu i-au fost restituiți.

Martorul Fabian S. a declarat că Vornicescu T. i-a propus un televizor spre vînzare de model „Samsung” spunîndu-i să vină pe str. Anestiadi. Prezentîndu-se pe adresa indicată, a văzut televizorul, îi plăcuse și i-a achitat lui Vornicescu T. 3000 lei.

Potrivit certificatului Băncii de Economii sub nr. 17-09/203/3178 din 16.05.2012, de pe contul nr. 43/244, pe numele lui Vdovici O., la 03.05.2012 a fost ridicată suma de 20.000 lei, de către Vornicescu T., în baza procurii nr. 1651 din 03.05.2012, autentificată de către notarul public A. Șindilă.

Conform raportului de expertiză nr. 285 din 15 mai 2012, inscripțiile manuscrise din rubrica „Semnătura VDOVICI OLGA” din procura nr. 1651, eliberată la 03 mai 2012 de către notarul public A. Șindilă lui Vdovici O., au fost executate nu de însuși cet. Vdovici O. dar de o altă persoană.

În corespundere cu raportul de expertiză nr. 328, din 08 iunie 2012, inscripția din numele lui Vdovici O. cu conținutul „Vdovici Olga” din rubrica „SEMNĂTURA: Vdovici Olga”, din procura în litigiu nr. 1651 din 03.05.2012, a fost executată de către Munteanu A.

Conform răspunsului notarului public A. Șindilă, la autentificarea notarială a unor documente din numele lui Vdovici O., acestea au fost prezentate de către Vornicescu T.

Potrivit raportului de expertiză nr. 315 din 23 mai 2012, inscripțiile manuscrise din rubrica „Semnătura VDOVICI OLGA” din procura nr. 1650, eliberată la 03 mai

2012 de către notarul public A. Șindilă lui Vdovici O., au fost executate nu de însuși Vdovici O., dar probabil de către cet. Vornicescu T.

Conform raportului de expertiză nr 329 din din 08 iunie 2012, inscripția manuscrisă din numele lui Vdovici O. cu conținutul „VDOVICI OLGA EFIMOVNA” (limba rusă) din rubrica „SEMNĂTURA: Vdovici Olga” din procura în litigiu nr. 1650, din 03.05.2012, a fost executată de către Munteanu A.

Potrivit procesului verbal din 14 mai 2012, din ap. 42, str. M. Spătaru 13/2, mun. Chișinău, de la Fabian S. a fost ridicat televizorul „SAMSUNG”.

Conform procesului verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14 mai 2012, martorul Fabian S. a recunoscut persoana sub nr. 4 care s-a dovedit a fi Vornicescu T. ca persoană ce i-a vândut televizorul „SAMSUNG”.

Potrivit contractului vânzare-cumpărare din 23.02.2012, încheiat între Mustea A. și Paladi G. la notarul Golubciuc O., a fost înstrăinat ap. 9, str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău. La 05.03.2012, tot ei au încheiat acordul de reziliere a acestui contract.

Conform recipisei din 23.02.2012, scrisă de către Vornicescu T. din numele lui Mustea A., ultima a primit de la Paladi G. suma de 21.250 euro pentru apartamentul vândut - str. Cojocarilor 6, ap.9 mun. Chișinău.

Pe copia buletinului de identitate pe numele lui Mustea A., Vornicescu T. a scris din numele lui Mustea A., că Mustea A. benevol a vândut ap. nr. 9 situat pe str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău.

Instanța a exclus din învinuire suma de 12.000 euro și calificativul “de două persoane”, deoarece s-a constatat că Vornicescu T. de una singură a înșușit de la Paladi G. doar suma de 9250 euro, fapt confirmat de însuși Paladi G., care a relatat că a transmis inculpatei doar 9250 euro. Restul sumei de 12.000 euro au fost transmiși lui Vornicescu T. de către Belescu V., însă personal nu a văzut momentul transmiterii banilor.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatei Vornicescu T. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere săvârșite în proporții deosebit de mari, în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, ca confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșite de două persoane, soldate cu daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Acțiunile inculpatei Munteanu A. au fost încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de către două persoane.

La fel, instanța a statuat că inculpata Mustea A. este pusă sub învinuire în baza art. 190 alin. (5) Cod penal pentru faptul că, ea prin înțelegere prealabilă și în comun cu Vornicescu T., având scopul dobândirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, împărțind în prealabil rolurile, au dobândit ilegal de la cet. Paladi G. bani însumă de 330.641,50 lei în următoarele circumstanțe.

Astfel, Vornicescu T., la 23 februarie 2012, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane cu însușirea lor ulterioară, prin înțelegere prealabilă și în comun cu Mustea A., aflându-se la notarul privat Golubciuc O., cu sediul în ap. 9, str. Calea Orheiului 65, s-a prezentat drept proprietară a apartamentului nr. 9 din str. Cojocarilor

6, mun. Chișinău, care aparținea cu drept de proprietate lui Mustea A., unde prin înșelăciune și abuz de încredere a încheiat cu Paladi G. contractul de vânzare-cumpărare nr. 1616, conform cărui Mustea A. a vândut, iar Paladi G. a cumpărat apartamentul nr. 9 din str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău.

Ulterior la 05.03.2012 contractul de vânzare-cumpărare nominalizat a fost reziliat de către părți, apartamentul trecând în proprietatea cet. Mustea A.

În urma tranzacției efectuate Paladi G. a transmis cet. Vornicescu T. 21.250 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 330.641,50 lei, care ulterior au fost împărțiți cu Mustea A. și însușiți de către ultimele.

În rezultatul acțiunilor ilegale ale inculpatelor Mustea A. și Vornicescu T. părții vătămate i-a fost cauzată o daună materială în proporții deosebit de mari în mărime de 330.641,50 lei.

Acuzarea a încadrat acțiunile lui Mustea A. pe art. 190 alin. (5) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere săvârșite în proporții deosebit de mari, de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Inculpata Mustea A. nu a recunoscut vina, explicând că Vornicescu T. i-a spus că, poate să o ajute cu bani și să nu i-a credit la procente din bancă. A întrebat-o dacă apartamentul ce aparține, adică nr. 9 din str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău nu este gajat. Vornicescu T. a căzut de acord să-i dea 1500 euro, dar cu condiția să-i scrie o procură. Au mers la un notar. Doamna notar i-a spus că prin procură i-a permis lui Vornicescu T. să-i gajeze apartamentul. Însă în procură nu era scris nimic de vânzare-cumpărare a apartamentului și ea a semnat-o. Vornicescu T. i-a dat cu împrumut 1500 euro. S-au întâlnit seara, au sărbătorit, după restaurant sau dus și pe la Vornicescu T. acasă. A doua zi a observat că-i lipsesc cheile. Ulterior, a depistat că din casă i-au dispărut 1200 euro, buletinul de identitate, documentele pe apartament, contractul de vânzare-cumpărare. Mai târziu, de la „Cadastru” a aflat că apartamentul ei a fost gajat lui Roman S. și ulterior vândut lui Paladi G. A depus o plîngere la poliție. În biroul colaboratorului de poliție, a CPs Rîșcani, Vornicescu T. a recunoscut că ea i-a că furat documentele și i-a vândut apartamentul, deoarece avea urgent nevoie de bani. I-a promis că în decurs de o zi-două va întoarce banii cumpărătorilor și atunci îi va restitui înapoi apartamentul. În altă zi, tot în biroul colaboratorului de poliție, unde se afla Vornicescu T., Paladi G. și Belescu V., inculpata comunicase că nu a găsit bani și să-i mai acorde încă vre-o două-trei zile. Atunci Vornicescu T. a rugat-o pe ea să-și retragă plîngerea pentru a nu fi reținută, dar să caute bani, ulterior a convenit și cu Paladi G. să rezilieze contractul de vânzare cumpărare. Nu a avut nici o atribuție la vânzarea-cumpărarea apartamentului său lui Paladi G. și nu a primit de la Vornicescu vre-o sumă de bani în acest sens. Nu i-a dat lui Vornicescu T. nici o împuternicire pentru a-i vinde apartamentul.

Acuzarea nu a prezentat careva probe ce ar confirma faptul comiterii de către Mustea A. a infracțiunii imputate.

Pe 05 martie 2012, la inițiativa lui Paladi G. a fost reziliat respectivul contract de vânzare-cumpărare.

La 16 februarie 2012, Mustea A. a anunțat Secția de pașapoarte că i se pierduse buletinul de identitate și pe 20 februarie 2012, i-a fost eliberat un alt buletin.

Despre faptul că i-au fost sustrate buletinul de identitate, contractul de vânzarea-cumpărare al ap. 9, str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău, cheile de la apartamentul în cauză,

banii în sumă de 1200 euro și că apartamentul i-a fost vândut lui Paladi G., Mustea A. a depus o cerere la CPs Rîșcani, mun. Chișinău la data de 29.02.2012.

Astfel, afirmațiile că Paladi G. a fost înșelat și de către inculpata Mustea A. sunt neîntemeiate, deoarece se combat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată.

Deoarece, la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze recurgerea inculpatei Mustea A. la acțiunea adiacentă din cadrul laturii obiective a componenței de infracțiune imputate, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, inculpata Mustea A. urmează a fi achitată.

La stabilirea pedepsei inculpatelor Vornicescu T. și Munteanu A., instanța a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea inculpatelor, că ambele se caracterizează pozitiv, nu au antecedente penale, că inculpata Vornicescu T. are la întreținere un copil minor, a recunoscut vina parțial, iar inculpata Munteanu A. este de vîrstă pensionară, a recunoscut vina pe deplin, de rolul fiecărei inculpate la comiterea infracțiunii, cât și de faptul că prejudiciul material nu a fost restituit părților vătămate Vdovici O. și Paladi G. de către Vornicescu T.

Instanța a concluzionat că față de inculpata Vornicescu T. este necesar de a aplica pedeapsa închisorii.

Totodată, luînd în considerație că la inculpata Vornicescu T. sunt prezente circumstanțe atenuante excepționale și anume, prezența la întreținere a unui copil minor de 5 ani, față de ea poate fi aplicată o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puțin 2/3 din minimul pedepsei prevăzute, în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Paladi G. privind încasarea prejudiciului material în sumă de 21.250 euro, urmează a fi admisă parțial, fiind încasată doar suma de 9250 euro din contul lui Vornicescu T.

La fel, de la Vornicescu T. urmează a se încasa în beneficiul părții vătămate Vdovici O. prejudiciul material în sumă de 20.000 lei.

**3.** Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Mustea A. să fie condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de exercita o anumită activitate în domeniul bancar, comercial pe un termen de 3 ani, cu executare.

Vornicescu T. să fie condamnată în baza art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), d), 186 alin. (2) lit. d), 84 Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de exercita o anumită activitate în domeniul bancar, comercial pe un termen de 3 ani, cu executare.

Munteanu A. să fie condamnată în baza art. 361 alin. (2) lit. b), 90 Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Să fie încasat, în mod solidar, de la Vornicescu T. și Munteanu A. în beneficiul lui Vdovici O. prejudiciul de 20.000 lei.

Să fie încasat, în mod solidar, de la Vornicescu T. și Mustea A. în beneficiul lui Paladi G. prejudiciul de 330.641,50 lei.

Apelantul a indicat că în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, prin

audierea părții vătămate, martorilor, a inculpatei Vornicescu T., s-a stabilit că Mustea A. împreună cu Vornicescu T. l-au deposedat pe Paladi G. de 330.641,50 lei, prin faptul că i-a fost transmis lui Vornicescu T. buletinul de identitate, actele pe imobilul din str. Cojocarilor 6, ap. 9, mun. Chișinău, ca ultima să încheie contractul de vânzare-cumpărare din numele lui Mustea A.

Instanța de judecată incorect a apreciat depozițiile lui Vornicescu T., care demonstrează faptul că între ea și Mustea A. a existat un plan în acest sens.

Cu toate că Mustea A. nu a recunoscut vina, totuși din depozițiile inculpatei Vornicescu T. s-a dovedit că Mustea A. a transmis buletinul de identitate pe numele ei și actele pe apartamentul amplasat pe str. Cojocarilor 6, ap. 9, mun. Chișinău și nu a intrat în posesia lor prin alte metode, cu scopul ca să fie încheiat un contract de vânzare-cumpărare a apartamentului menționat, în schimbul banilor primiți de la Paladi G., a sumei de 12.000 euro prin intermediul lui Belescu V. și a sumei de 9250 euro transmiși personal de Paladi G. lui Vornicescu T., și ulterior după un plan bine determinat să se adreseze la organele de poliție că a fost deposedată de apartamentul său ilegal, știind cu certitudine că toate împrumuturile de bani efectuate de Vornicescu T. au fost la solicitarea ei.

Conform descifrărilor telefonice anexate la materialele cauzei, s-a stabilit că la 23.02.2012, Vornicescu T. a sunat-o pe cet. Mustea A. pe tot parcursul zilei inclusiv și în momentul când Vornicescu T. se afla în biroul notarului O. Golobciuc, fapt ce demonstrează că inculpatele au discutat între ele și cum a declarat Vornicescu T. anume despre faptul că Mustea A. i-a permis cu buletinul ei să încheie contract de vânzare-cumpărare a apartamentului amplasat str. Cojocarilor 6, ap. 9 mun. Chișinău.

Depozițiile inculpatei Mustea A. urmau fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece inițial, din momentul când Mustea A. a rugat-o pe cet. Vornicescu T. să-i facă rost de bani, nu a dorit să facă cunoștință personal cu Paladi G. sau Belescu V., fapt confirmat de Vornicescu T., însă a eliberat procură ultimei ca să acționeze din numele ei la gajarea apartamentului pentru primirea unor sume de bani. Continuându-și acțiunile a transmis buletinul pe numele ei, actul de proprietate pe apartamentul nr. 9, str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău, și anume contractul de vânzare-cumpărare nr. 20123 din 12.12.2008, pentru ca Vornicescu T. să acționeze din numele ei, iar ea să nu fie văzută de partea vătămată. De asemenea, faptul perfectării de către Mustea A. a unui nou buletin de identitate și adresarea la organele de poliție că a fost ilegal deposedată de către imobilul său, face parte din acțiunile lui Mustea A. pregătite din timp, ca o metodă de ducere în eroare și eschivare de la răspundere penală.

Instanța de judecată corect a apreciat acțiunile infracționale a lui Vornicescu T., însă, aplicând prevederile art. 79 CP la stabilirea pedepsei acesteia, nu a ținut cont de pericolul social sporit al acțiunilor inculpatei, că scopul pedepsei penale este de a restabili echitatea social și corectarea ei. Echitatea socială a pedepsei se realizează când față de făptuitor se aplică sancțiunea penală corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțele cauzei și personalității acesteia.

Astfel, pedeapsa aplicată lui Vornicescu T. nu v-a atinge scopul pedepsei penale și nu v-a contribui la conștientizarea de către aceasta a celor săvârșite la reîntoarcerea și reîncadrarea ei în societate.

**3.1.** Partea vătămată Vdovici O. la fel a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat în mod solidar de la

Vornicescu T. și Munteanu A. prejudiciul material de 19.099,73 lei și prejudiciul moral de 100.000 lei.

Apelanta a invocat că a fost lipsită de surse de existență, i s-a agravat starea sănătății, deseori are nevoie de asistență medicală, de medicamente. Este nevoită să cheltuiască toată pensia pentru procurarea medicamentelor și tratamente. Instanța a ignorat acest fapt și nu a încasat de la Vornicescu T. și Munteanu A. prejudiciul material și moral.

**3.2.** A declarat apel și partea vătămată Paladi G., solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie condamnată și Mustea A., fiind încasat de la Vornicescu T. și Munteanu A. prejudiciul material de 21.250 lei.

Apelantul a indicat că instanța a dispus încasarea prejudiciului material în sumă de 9250 euro, însă Vornicescu T. a primit 21.250 euro. Instanța a ignorat faptul că Mustea A. și Vornicescu T. au acționat prin înțelegere prealabilă în scopul însușirii mijloacelor financiare prin escrocherie.

**3.3.** Inculpata Vornicescu T. tot a declarat apel solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată pe art. 190 alin. (5) și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Apelanta a invocat că nu au fost prezentate careva probe obiective privind sustragerea de către ea a televizorului, ce-i aparține ei cu drept de proprietate. Partea vătămată nu a prezentat careva probe că televizorul îi aparține anume ei. Probele acumulate pe dosar confirmă doar existența acestui televizor și nicidecum cine este proprietarul de facto. Astfel, vina ei pe art. 186 alin. (2) lit. d) CP nu este dovedită, nu se întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Paladi G. i-a împrumutat și i-a dat numai 500 euro, pe restul sumei de bani la care se referă partea vătămată și acuzatorul de stat, careva probe obiective nu au fost prezentate. Totodată, partea vătămată prin poziția că a primit suma de bani indicată, duce în eroare instanța de judecată, urmărind un scop meschin de îmbogățire.

Ea nu a avut intenția să însușească careva bunuri de la Mustea A. sau Paladi G. În ianuarie 2012 Mustea A., nesilită de nimeni, a întocmit la notar procura prin care a împuternicit-o să întocmească actele necesare pentru gajarea apartamentului contra sumei de 12.000 euro.

Totodată, solicită aplicarea art. 96 CP, în legătură cu faptul că are la întreținere copilul minor Vornicescu Ionela, a.n. 07.07.2008.

**3.4.** A declarat apel și avocatul I. Dodon, în numele inculpatei Vornicescu T., solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea civilă înaintată de Vdovici O. și inclusă în termenul executării pedepsei perioada aflării inculpatei sub arest de la 03.03.2012 pînă la 30.05.2013.

Apelantul a indicat că în temeiul art. 395 alin. (1) pct. 4) CPP, în termenul pedepsei cu închisoare urma a fi inclusă și perioada de la 03.03.2012 pînă la 11.05.2012, cînd inculpata Vornicescu T. s-a aflat sub arest la domiciliu.

Acțiunea civilă înaintată de Vdovici O., privind încasarea sumei de 20.000 lei cu titlu de prejudiciu material, urmează a fi respinsă, deoarece această sumă a fost deja încasată de la SA „Banca de Economii”, în temeiul hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 01.03.2013, menținută de către instanțele ierarhic superioare.

**4.** Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie

2014, apelurile inculpatei Vornicescu T. și avocatului I. Dodon, a părții vătămate Paladi G. au fost respinse ca nefondate.

Apelurile procurorului și a părții vătămate Vdovici O. au fost admise, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Vornicescu T. a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de răspunderea materială pe un termen de 5 ani, în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de răspunderea materială pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, începând cu **03 martie 2012**.

De la Vornicescu T. s-a încasat în beneficiul lui Vdovici O. prejudiciul material de 10.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de BC „Banca de Economii” SA a fost respinsă ca inadmisibilă.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata Vornicescu T. a săvârșit infracțiunile imputate ei.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, necățind la faptul că inculpata Vornicescu T. a recunoscut parțial vina, aceasta se dovedește integral prin probele administrate - declarațiile inculpatei Munteanu A., declarațiile părților vătămate Vdovici O., Paladi G. și Jurjiu O., declarațiile martorilor Nagiț S., Popa G., Veisa V., Vartic T., Șindrilă A., Popa D., Fabian S., procesul verbal din 16 mai 2012 de ridicare de la SA „Banca de Economii” a ordinului de eliberare a numerarului nr. 24550842 din 03.05.2012, cererea de pierdere a livretului de economii din 17.04.2012, copia autenticată a buletinului lui Vdovici O., procesul verbal din 11 iunie 2012 de examinare a setului de documente ridicate de la SA „Banca de Economii” și prezentate de către Vornicescu T. pentru primirea sumei de 20.000 lei, raportul de expertiză nr. 285 din 15 mai 2012 că inscripțiile manuscrise din rubrica „Semnătura VDOVICI OLGA” din procura nr. 1651 eliberată la 03 mai 2012 de către notarul public A. Șindilă lui Vdovici O. au fost executate nu de Vdovici O., dar de o altă persoană, raportul de expertiză nr. 328 din 08 iunie 2012 că inscripția din numele lui Vdovici O. cu conținutul „Vdovici Olga” din rubrica „SEMNĂTURA: Vdovici Olga” din procura în litigiu nr. 1651 din 03.05.2012 a fost executată de către Munteanu A., raportul de expertiză nr. 315 din 23 mai 2012 că inscripțiile manuscrise din rubrica „Semnătura VDOVICI OLGA” din procura nr. 1650 eliberată la 03 mai 2012 de către notarul public A. Șindilă lui Vdovici O. au fost executate nu de Vdovici O., dar probabil de către Vornicescu T., raportul de expertiză nr. 329 din 08 iunie 2012 că inscripția manuscrisă din numele lui Vdovici O. cu conținutul „VDOVICI OLGA EFIMOVNA” din rubrica „SEMNĂTURA: Vdovici Olga” din procura în litigiu nr. 1650 din 03.05.2012 a fost executată de către Munteanu A., duplicatul certificatului de

moștenitor testamentar nr. 5733 și certificatul cu privire la dreptul de proprietate asupra cotei părți din proprietatea comună, procurile nr. 1650 și nr. 1651 din 03.05.2012.

Mai mult ca atât, sentința privitor la vinovăția inculpatei Vornicescu T. pe episodul părții vătămate Vdovici O. nici nu se contestă.

Deși inculpata Vornicescu T. nu-și recunoaște vina de comiterea furtului în privința părții vătămate Jurjiu O., vinovăția ei pe acest capăt de învinuire este demonstrată prin declarațiile părții vătămate Jurjiu O.

Careva probe care ar confirma dreptul de proprietate al inculpatei Vornicescu T. asupra televizorului la dosar nu sunt, ceea ce incontestabil demonstrează vina ei în comiterea furtului.

Totodată, deși inculpata Vornicescu T. își recunoaște parțial vina în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în proporții deosebit de mari, în privința părții vătămate Paladi G., vinovăția ei pe acest capăt de acuzare este demonstrată prin declarațiile inculpatei Mustea A., care a declarat că în biroul colaboratorului de poliție, Vornicescu T., a recunoscut că ea a vândut apartamentul pentru că avea nevoie de bani, spunând că, în decurs de o zi - două v-a întoarce banii cumpărătorilor și atunci îi va restitui înapoi apartamentul.

Partea vătămată Paladi G. a declarat că inculpata Vornicescu T. l-a indus în eroare, prezentându-se drept Mustea A., proprietara apartamentului, și tot dînsa a prezentat toate documentele privitor la apartament pe numele lui Mustea A., și tot ea a încheiat cu el contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului, și tot ea a primit banii de la el. Aceste declarații demonstrează cu certitudine săvîrșirea escrocheriei de către inculpata Vornicescu T. în privința lui Paladi G. și nevinovăția lui Mustea A. în comiterea faptelor incriminate ei.

Martorii Golubciuc O., Belescu V. și Lazări A. au dat declarații similare cu cele ale părții vătămate Paladi G.

Afirmațiile inculpatei Vornicescu T. că Mustea, prin telefon, i-a dat acordul să întocmească contractul de vânzare-cumpărare al apartamentului nr. 9, str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău, precum că cheile de la apartament și buletinul Mustea A. i le-a dat personal și benevol, nu pot fi reținute, deoarece sunt combătute de celelalte probe analizate.

Pentru existența escrocheriei, în modalitatea în care este incriminată inculpatei conform rechizitoriului, s-a constatat trecerea unor mijloace bănești din proprietatea sau posesia victimelor în proprietatea lui Vornicescu T., ce aparținea părții vătămate Paladi G. De asemenea, s-a reținut și prezența diminuării reale a patrimoniului părții vătămate ca element obligatoriu al sustragerii ceea ce în cazul escrocheriei urmează ca partea vătămată să transmită bunurile în mod aparent benevol făptuitorului.

Totodată, s-a reținut că mijloacele bănești în a căror sustragere este recunoscută vinovată inculpata Vornicescu T., au fost transmise de către Paladi G. benevol lui Vornicescu T., prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind indus în eroare, iar inculpata, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane cu însușirea lor ulterioară, aflîndu-se la notarul privat Golubciuc O., s-a prezentat drept proprietara apartamentului nr. 9, din str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău, care aparținea cu drept de proprietate cet. Mustea A., unde prin înșelăciune și abuz de încredere a încheiat cu Paladi G. un contract de vânzare-cumpărare, conform cărui Mustea A. a vândut, iar Paladi G. a cumpărat acest apartament. Ulterior, contractul de vânzare-cumpărare nominalizat a fost reziliat de către

părți, apartamentul trecînd în proprietatea cet. Mustea A., iar în urma tranzacției efectuate Paladi G. i-a transmis inculpatei Vornicescu T. banii în sumă de 9250 euro, care ulterior au fost însușiți de către ultima.

Astfel, modalitatea săvîrșirii acțiunilor criminale în perioada de timp 23.02.2012 - 03.05.2012 a fost constatată, cît și periodicitatea comiterii infracțiunilor și utilizarea unor pretexte similare în scopul însușirii banilor de către inculpata Vornicescu T.

În acest sens, este determinată intenția prelungită de comitere a infracțiunii incriminate, or, în aceste cazuri, intenția acesteia este unică, caracterizată prin multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuiind în ansamblu o infracțiune.

Pentru a atribui un aspect legal acțiunilor acesteia, Vornicescu T. emitea recipise, acțiuni ce denotă aceiași modalitate de comitere a infracțiunilor, precum și aparența încheierii unor relații civile.

Probele administrate demonstrează, incontestabil, faptul că inculpata Vornicescu T. a comis escrocheria în privința lui Paladi G. de una singură și nu în comun acord cu inculpata Mustea A., precum au invocat procurorul și partea vătămată Paladi G. în apelurile declarate.

Or, atît în cadrul ședințelor instanței de fond cît și a celei de apel, nu a fost prezentată nici o probă pertinentă, concludentă și veridică, ce ar confirma faptul, că inculpatele ar fi comis această infracțiune în comun acord și prin înțelegere prealabilă.

Deci, nu au fost prezentate probe privind faptul că inculpata Mustea A. a comis infracțiunea imputată.

Potrivit principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

În hotărîrea din 13 ianuarie 2005, Capean contra Belgiei, Curtea a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 CEDO și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței CtEDO și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatei Mustea A. în cadrul examinării apelurilor declarate împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței CtEDO și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Rezultă că învinuirea înaintată inculpatei Mustea A. este una incompletă și neclară, adică este una dubioasă.

Probe de comiterea a escrocheriei de către Mustea A., nu au fost prezentate de acuzatorul de stat în cadrul cercetării judiciare atît în ședințele de judecată a instanței de fond, cît și a celei de apel.

Ele nu demonstrează vina inculpatei Mustea A. și intră în contradicție cu

prevederile alin. 2 și 3, art. 8 CPP - că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa și concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului.

Referitor la argumentul invocat de către partea vătămăă Paladi G. privind încasarea prejudiciului material în sumă de 21.250 euro din contul lui Vornicescu T., instanța de fond corect a concluzionat de a fi încasată doar suma de 9250 euro, deoarece, în urma tranzacției efectuate, Paladi G. personal i-a transmis inculpatei Vornicescu T. doar sumă de 9250 euro, care ulterior a fost însușită de către ultima.

După cum a declarat martorul Belescu V., banii în sumă de 12.000 euro dînsul i-a transmis ca împrumut inculpatei Vornicescu T., astfel el poate să adreseze o cerere de chemare în judecată pentru a solicita încasarea acestor bani în ordine civilă și nu partea vătămăă Paladi G.

Instanța de fond neîntemeiat i-a aplicat inculpatei Vornicescu T. pedeapsa de 5 ani și 8 luni închisoare pe art. 190 alin. (5) Codul penal, or, conform prevederilor art. 79 Cod penal, pot fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei, acele circumstanțe, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia.

În speță asemenea circumstanțe n-au fost constatate, iar aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal de către instanța de fond în cazul dat este neîntemeiată.

Astfel, apelurile procurorului și a părții vătămăă Vdovici O. în partea stabilirii pedepsei inculpatei Vornicescu T. urmează a fi admise parțial.

La stabilirea pedepsei inculpatei Vornicescu T., instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, că ea nu a întors paguba pricinuită părților vătămăă și nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, că are la întreținere un copil minor, că a recunoscut vina parțial, nu are antecedente penale, concluzionînd că reeducarea ei este posibilă doar cu aplicarea pedepsei minime prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

Dauna morală se exprimă prin faptul că partea vătămăă Vdovici O. a suportat suferințe morale, în urma prejudiciului cauzat de către inculpata Vornicescu T. prin escrocherie, cauzîndu-i astfel un prejudiciu moral însemnat, lipsind-o de surse de existență.

Mai mult ca atît, în urma faptelor comise de către Vornicescu T., Vdovici O. a fost nevoită de mai mult de 1 an să se prezinte de nenumărate ori la organul de urmărire penală, instanța de fond și cea de apel, ceea ce i-a provocat mai multe incomodități și retrări suplimentare, ținînd cont și de vîrsta ei înaintată.

**4.1.** Prin încheierea din 26 noiembrie 2014, Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a dispus: „*De corectat eroarea materială admisă în decizia Curții de Apel Chișinău din 17.10.2014 și de considerat includerea în termenul de executare, reținerea și arestarea preventivă a inculpatei Vornicescu Tatiana de la 11 mai 2012 pînă la 17.10.2014 în loc de 03.03.2012 pînă la 17.10.2014*”.

Instanța de apel a indicat că conform procesului verbal de reținere, Vornicescu Tatiana a fost reținută la 11 mai 2012, orele 14:00 min.

**5.** Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii doar în privința inculpatei Mustea A. și dispunerea rejudecării cauzei în privința ei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că vina inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate se confirmă integral prin probele aduse de către acuzare, iar instanțele de judecată nu le-au apreciat la valoarea cuvenită, acordând prioritate declarațiilor inculpatei.

Instanțele de judecată incorect au apreciat probele prezentate de acuzare.

Atît pe parcursul examinării cauzei penale de către instanța de fond cît și cea de apel au fost administrate probe care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatei Mustea A. în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, prin audierea părții vătămate, a martorilor cît și a inculpatei Vornicescu T. s-a stabilit faptul că Mustea A., împreună cu Vornicescu T., l-a depozitat pe Paladi G. de suma de 330.641,50 lei, prin transmiterea către Vornicescu T. a buletinul de identitate și actele pe imobilul amplasat pe str. Cojocarilor 6, ap. 9, mun. Chișinău ca ultima să încheie contract de vânzare-cumpărare din numele lui Mustea A.

Vinovăția lui Mustea A. este dovedită și prin declarațiile părții vătămate Paladi G., martorului Belescu V., inculpatei Vornicescu T.

Instanțele de judecată incorect au apreciat depozițiile date de către Vornicescu T., care demonstrează faptul că între ultima și Mustea A. a existat un plan de depozitare de sume de bani a persoanei, în speța dată pe Paladi G.

Conform descifrărilor telefonice anexate la materialele cauzei penale ca mijloc de probă s-a stabilit că la data de 23.02.2012 Vornicescu T. a sunat-o pe cet. Mustea A. pe tot parcursul zilei, inclusiv și în momentul cînd Vornicescu T. se afla în biroul notarului Golobciuc O., fapt ce demonstrează că inculpatele au discutat între ele și, după cum a declarat Vornicescu T., anume Mustea A. i-a permis cu buletinul ei să încheie contract de vânzare-cumpărare a apartamentului amplasat str. Cojocarilor 6, ap. 9, mun. Chișinău.

Depozițiile date de către inculpata Mustea A. urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece, inițial din momentul cînd Mustea A. a rugat-o pe Vornicescu T. să-i facă rost de bani nu a dorit să facă cunoștință ea personal cu Paladi G. sau Belescu V., fapt confirmat de Vornicescu T., însă a eliberat procură ultimei ca să acționeze din numele ei la gajarea apartamentului pentru primirea unor sume de bani, continuîndu-și acțiunile a transmis și buletinul pe numele ei, actul de proprietate pe apartamentul nr. 9 amplasat str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău și anume contractul de vânzare-cumpărare nr. 20123 din 12.12.2008, pentru ca Vornicescu T. să acționeze din numele ei, iar ea să nu fie văzută de partea vătămată. De asemenea faptul perfectării de către Mustea A. a unui nou buletin de identitate și adresarea la organele de poliție despre faptul că a fost ilegal depozitată de către imobilul său amplasat str. Cojocarilor 6, ap. 9, mun. Chișinău, face parte din acțiunile lui Mustea A. pregătite din timp, ca o metodă de ducere în eroare și eschivare de la răspundere penală.

Instanța de apel contrar prevederilor art. 414 alin. (5) CPP, a ignorat probele prezentate de acuzare.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

**5.1.** La 12 ianuarie 2015, și partea vătămată Vdovici O. a declarat recurs ordinar,

în care solicită casarea deciziei menționate rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat de la Vornicescu T. prejudiciul material și moral în sumă de 100.000 lei și de la Munteanu A. prejudiciul material și moral în sumă de 50.000 lei.

Recurentul a invocat că i-au fost pricinuite daune materiale și morale, care au continuat 2 ani și 8 luni.

Vornicescu T. și Munteanu A. au acționat de comun acord, ultima a falsificat semnătura pe procură.

**5.2.** Avocatul I. Dodon la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate în privința lui Vornicescu T. și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că instanța de apel, pe de o parte a respins ca nefondat apelul apărării în privința includerii în termenul pedepsei a întregii perioade de arest în privința lui Vornicescu T., iar pe de altă parte, în dispozitivul deciziei a inclus în termenul pedepsei perioadă de la 03.03.2012 pînă la 30.05.2013. Astfel, dispozitivul deciziei instanței de apel este contradictoriu.

Instanța de apel a lăsat în vigoare sentința primei instanțe privitor la încasarea sumei de 20.000 lei de la Vornicescu T. în beneficiul lui Vdovici O., cu toate că la dosar este anexată hotărârea Judecătorei Rîșcani din 01.03.2013, prin care aceeași sumă a fost deja încasată o dată de la SA „Banca de Economii” în beneficiul lui Vdovici O., admitînd o eroare de fapt și de drept.

Decizia instanței de apel privind încasarea suplimentară în beneficiul lui Vdovici O. și a sumei prejudiciului moral de 10.000 lei de la Vornicescu T. este ilegală și nemotivată, deoarece instanța de apel a admis niște cerințe în latura civilă care nu au fost înaintate de Vdovici O. în instanța de fond, ci niște cerințe înaintate de aceasta direct în instanța de apel. Conform art. 219 alin. (5) CPP, acțiunea civilă poate fi înaintată în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la finisarea cercetării judecătorești. Sub acest aspect, cerințele noi din acțiunea civilă care nu fuseseră înaintate de Vdovici O. în prima instanță, urmau a fi respinse ca inadmisibile de către instanța de apel.

Decizia instanței de apel nu este motivată în nici un fel în ceea ce privește neaplicarea în privința inculpatei Vornicescu T. a art. 96 CP și amînarea executării pedepsei cu închisoarea, în legătură că are la întreținere un copil în vîrstă de pînă la 8 ani.

Instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare afirmației părții vătămate Jurjiu O., că aceasta „nu cunoaște inculpatele..., poliția a informat-o că a fost furt de televizor..., televizorul ei este de model „Plasma Samsung”, pe cînd în materialele dosarului se vorbește de un televizor de model „Samsung LCD”.

Instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare afirmației martorului Belescu V., că se cunoaște demult cu inculpata Vornicescu T., că aceasta i-a făcut cunoștință lui Paladi G. cu Vornicescu T.

Fapta de care este învinuită Vornicescu T. pe acest episod nu poate fi considerată escrocherie, dacă Paladi G. a știut că de fapt cu el încheie contract de vânzare-cumpărare a apartamentului anume Vornicescu T. și nu Mustea A., care de fapt era proprietara apartamentului în litigiu.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

**5.3.** A declarat recurs ordinar și avocatul V. Albu, în care solicită casarea hotărîrilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Vornicescu T. să fie achitată pe art. 190 alin. (5) și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Recurentul a indicat că Vornicescu T. nu a avut intenția însușirii banilor lui Paladi G., din motiv că acești bani i-a transmis în întregime Anastasiei Mustea.

În acest mod, acțiunile ei nici de cum nu pot fi calificate ca escrocherie deoarece prin relațiile ei cu părțile vătămate s-au stabilit rapoarte civile - acte juridice sub formă de obligațiuni. Acțiunile de escrocherie presupun sustragerea, însușirea bunurilor străine precum și lipsa intenției de a le restitui. Vornicescu T. a întors datoria, circumstanță ce deja exclude urmărirea penală în privința ei.

Conform practicii CtEDO este interzis arestul pentru persoanele, care nu îndeplinesc obligațiile contractuale civile.

Instanțele nu au examinat cauza penală sub toate aspectele, prin prisma legislației procesual-penale naționale și internaționale, precum și practica CtEDO, și au emis o sentință nefondată.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită.

**6.** Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

**În primul rînd,** potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărîrii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărîrea motivată se pronunță la fel public, în termen de pînă la 30 de zile. Copia de pe hotărîrea motivată se înmînează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărîrea motivată.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decît de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Sub acest aspect se atestă că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 17 octombrie 2014, în prezența părții vătămate O. Vdovici (*vol.VI, f.d.196*).

Decizia motivată a fost pronunțată în ședința publică din 11 noiembrie 2014, în lipsa părții vătămate O. Vdovici (*vol.VI, f.d.196*), însă ultima a primit copia deciziei motivate la 12 noiembrie 2014, fapt confirmat prin recipisa semnată de ea în aceeași zi (*vol.VI, f.d.227*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 11 noiembrie 2014, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 12 decembrie 2013.

Totodată, recursul ordinar al părții vătămate O. Vdovici a fost declarat și înregistrat în cancelaria Curții Supreme de Justiție la 12 ianuarie 2015, adică peste termenul prevăzut de lege, devenind astfel neîntemeiat (*pct. 5.1 din decizie*).

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul nominalizat este neîntemeiat, el urmează a fi respins ca inadmisibil.

**În al doilea rând**, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursurile ordinare declarate de procuror și de avocați, sunt fondate în drept și pe temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 5, 5.2, 5.3 din decizie*).

Totodată, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete, invocate în apel, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în raport cu circumstanțele invocate în descriptivul deciziei contestate, inclusiv cele indicate în pct. 4 din prezenta decizie, omițându-se totalmente motivarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat (*pct. 5 din decizie*).

Rezultă, că aceste recursuri nu întrunește condițiile legale de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs și care ar agrava situația persoanei achitate.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

**În al treilea rînd**, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Conform art. 420 alin. (3) Cod de procedură penală, recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel se consideră făcut și împotriva încheierilor acesteia, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea hotărîrii recurate.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentele regăsite în recursurile ordinare ale procurorului și avocaților în latura penală, dar în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite în acest sens, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrea instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că ambele instanțe au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea formulată, condamnarea inculpatei Vornicescu T. și achitarea inculpatei Mustea A., în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatelor, părților vătămate Vdovici O., Jurjiu O. și Paladi G., martorilor Nagîț S., Popa G., Veisa V., Vartic T., Șindrilă A., Popa D., Fabian S., Golubciuc O., Belescu V., Lazări A., Sîrbu I. și Jechiu I., procesul verbal de ridicare din 16 mai 2012, procesul verbal de examinare a obiectului din 11 iunie 2012, raportul de expertiză nr. 285 din 15 mai 2012, raportul de expertiză nr. 328 din 08 iunie 2012, raportul de expertiză nr. 329 din 08 iunie 2012, corpurile delictive și fototabelul, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor (*pct. 2 și 4 din decizie*).

Mai mult, recursurile nominalizate, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au estimat circumstanțele cauzei (*pct. 5, 5.2, 5.3 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în

art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aseasta, soluția instanțelor privind achitarea inculpatei Mustea A. coroborează și cu următoarele circumstanțe:

**a)** potrivit art. 8 alin. (3), 66 alin. (2) pct. (1), 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, actul de învinuire trebuie să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei. Inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit.

Conform rechizitoriului, Mustea A. este acuzată că: „...Vornicescu T., prin înțelegere prealabilă și în comun cu Mustea A., aflându-se la notarul privat Golubciuc O., cu sediul în ap. 9, str. Calea Orheiului 65, s-a prezentat drept proprietară a apartamentului nr. 9 din str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău, care aparținea cu drept de proprietate lui Mustea A., unde prin înșelăciune și abuz de încredere a încheiat cu Paladi G. contractul de vânzare-cumpărare nr. 1616, conform cărui Mustea A. a vândut, iar Paladi G. a cumpărat apartamentul nr. 9 din str. Cojocarilor 6, mun. Chișinău. Ulterior la 05.03.2012 contractul de vânzare-cumpărare nominalizat a fost reziliat de către părți, apartamentul trecând în proprietatea cet. Mustea A.

În urma tranzacției efectuate Paladi G. a transmis cet. Vornicescu T. suma de 21.250 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 330.641,50 lei, care ulterior au fost împărțiți cu Mustea A. și însușiți de către ultimele”.

Acuzarea a încadrat acțiunile lui Mustea A. pe art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari, de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Dar, în pofida normelor de drept enunțate în actul de învinuire nu este indicat, deci nici constatat care ar fi acțiunile concrete, infracționale ale inculpatei Mustea A., inclusiv prin prisma prevederilor art. 42 Cod penal.

Prin urmare, învinuirea înaintată inculpatei Mustea A. este una incompletă și neclară, adică este una dubioasă. O asemenea învinuire a afectat dreptul inculpatei de a ști pentru ce faptă sunt învinuiți, adică dreptul la apărare.

Totodată, art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanțe în fapt care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatei, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

**b)** conform art. 24 alin. (2), (4), 26 alin. (3), 436 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător,

fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, avînd în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare bazîndu-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (*hotărîrile CtEDO Popovici vs. Moldova din 27.11.2007, §72, și Dănila vs. România din 8.03.2007, §62-63*). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (*hotărîrea CtEDO Spînu vs. România din 29.04.2008, §60*).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărîrea *Capean vs. Belgia* din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului, în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea acestei jurisprudențe lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din CEDO.

Însă, în pofida normelor specificate, a principiului contradictorialității în procesul penal și a jurisprudenței nominalizate, se observă că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, în cadrul rejudecării cauzei potrivit regulilor generale după achitarea inculpatei, procurorul nu a solicitat să fie cercetate direct și nemijlocit probele scrise și decisive ale acuzării (*v. 6, f. d. 139*).

Este adevărat că instanța de apel a dat citirii probelor scrise, examinate de prima instanță, consemnîndu-le în procesul verbal al ședinței de judecată, dar din propria inițiativă.

Sub acest aspect, instanța de recurs nu atestă încălcarea principiului contradictorialității procesului penal, deoarece instanța de apel a pronunțat o hotărîre în favoarea inculpatei Mustea A, iar potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Cele expuse denotă faptul că procurorul s-a eschivat să-și exercite în fața instanței de apel sarcina prezentării probelor, adică nu și-a susținut apelul și volumul învinuirii înaintate inculpatei, care a fost achitată de instanța de fond, omițînd legala posibilitate oferită de prevederile art. 414, 419 Cod de procedură penală, de a-și dovedi motivele invocate în apel, iar instanța de apel nu era în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare bazîndu-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpata fusese achitată.

Totodată, prevederile art. 427 Cod de procedură penală oferă posibilitatea contestării prin intermediul recursului ordinar doar a hotărîrilor judecătorești, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar nu și contestarea acțiunilor sau inacțiunilor procurorului care a participat la judecarea apelului în vederea redresării omisiunilor procesuale comise de el.

În hotărîrea CtEDO din 06.04.2010, în cauza Ștefan vs. România, este clar specificat că procurorul are obligația de a reflecta pretenziile erori înainte de pronunțarea unei hotărîri definitive, iar statul este cel care trebuie să-și asume erorile comise de procuror și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză.

Astfel, soluția dispunerii rejudecării cauzei pentru examinarea repetată a apelului procurorului potrivit regulilor primei instanțe, în vederea unei eventuale condamnări a persoanei achitate, în cazul în care procurorul nu a susținut în apel învinuirea prin invocarea cercetării directe a probelor, ar fi una lipsită de orice suport legal.

Împrejurările expuse denotă că hotărîrea instanței de apel cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus clar, că instanța nu a admis erori grave de fapt, care să-i fi afectat soluția, că faptei săvârșite de inculpata Vornicescu T. i s-a dat o încadrare juridică corectă, că inculpata Mustea A. a fost întemeiat achitată de sub învinuirea imputată, că recursurile menționate, a procurorului integral și a avocaților în latura penală, sunt neîntemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul procurorului este neîntemeiat, el urmează a fi respins integral ca inadmisibil (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța îl admite, casează parțial hotărîrea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

În această consecutivitate, recursurile avocaților urmează a fi admise, dar doar pentru a repara erorile de drept comise în latura civilă și cea a computării arestului preventiv (*pct. 5.2, 5.3 din decizie*).

Or, potrivit art. 219 alin. (2), 225 alin. (2) Cod de procedură penală, persoanele fizice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin restituirea în natură a obiectelor pierdute în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală. La adoptarea sentinței de acuzare, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, ori prin respingere.

Sub acest aspect se reține că prin hotărîrile irevocabile ale Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01.03.2013, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 05.06.2013 și Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 13.11.2013, de la SA „Banca de Economii” Filiala nr. 1 s-a încasat în beneficiul Olgăi Vdovici prejudiciul material de 20.000 lei, cauzat de inculpata Vornicescu T.

Această circumstanță generează respingerea cererii părții vătămate Olga Vdovici privind încasarea de la inculpata Vornicescu Tatiana a prejudiciului material în sumă de 20.000 lei, deoarece ea a fost deja despăgubită în acest sens.

Pe lângă aceasta, potrivit art. 88 alin. (3) Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv pînă la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculîndu-se o zi pentru o zi.

Din materialele cauzei rezultă că inculpata Vornicescu T. s-a aflat sub arest preventiv din 14 martie 2012, conform respectivului proces-verbal de reținere, și acest timp urmează a fi inclus în termenul executat al închisorii ultimei.

Argumentul avocatului I. Dodon că acest termen urmează a fi calculat din 03.03.2012 nu este confirmat de materialele cauzei penale (*pct. 5.2 din decizie*).

Astfel, sentința primei instanțe și decizia instanței de apel urmează a fi casate parțial, iar încheierea instanței de apel din 26.14.2014 - total (*pct. 2, 4, 4.1 din decizie*)

**7.** În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

### **DECIDE :**

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procuror și de partea vătămată Olga Vdovici, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2014, în privința inculpatelor Vornicescu Tatiana Grigore, Munteanu Agafia Stipan și Mustea Anastasia Constantin.

Admite recursurile ordinare declarate de avocații Ion Dodon și Vasile Albu, casează total încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, privind corectarea erorii materiale, în privința inculpatei Vornicescu Tatiana Grigore.

Casează parțial sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 mai 2013 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2014, în privința inculpatei Vornicescu Tatiana Grigore, în latura civilă privind încasarea de la inculpata Vornicescu Tatiana în beneficiul părții vătămate Olga Vdovici a prejudiciului material de 20.000 lei, și a includerii în termenul executat al pedepsei timpul deținerii ei sub arest de la **11 mai 2012**, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre în partea dată.

Respinge cererea părții vătămate Olga Vdovici privind încasarea de la inculpata Vornicescu Tatiana Grigore a prejudiciului material în sumă de 20.000 lei.

A include în termenul închisorii, timpul aflării inculpatei Vornicescu Tatiana Grigore sub arest preventiv din 14 martie 2012 și pînă la 17 martie 2015.

În rest, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2014 se menține.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun